

Rector Academiae Rostochiensis Johannes Slekerus Phys. P.P. Ad Legum Academicarum. Recitationem publicam Cives Academiae omnium ordinum Praestantissimos, pro more invitat. Cras hora Nona

Rostochi[i]: Pedanus, 1618

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734367023>

Druck Freier Zugang

F. Steiner. 1 - 9
R. U. Progr. 1618.

3
R E C T O R
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
IOHANNES SLEKERUS
PHYS. P. P.

AD LEGUM
ACADEMICARUM.

Recitationem publicam

Cives Academiæ omnium ordinum
Præstantissimos,

pro more invitat.

Cras hora Nona.

R O S T O C H I
Typis exscripti Joachimus Pedanus,
ANNO M. DC. XVIII.

*A*gna Minois laus est Platone iur-
dice, ab Homero laudatum esse.
Materiam queris huiusce laudis?
Socrates in Minoe edisserit hanc,
quod novem annos magno cum
Jove disciplinae gratia sit collocutus. Sic per-
iculis ut est Odys. T. Tantamq; in eo Minois
laudem agnoscit paucis verbis explicatam So-
crates, ut nunquam Homerus pari laudatione
heroum quemquam videatur prosecutus. Quid
enim in Rege majus, quid divinitati propius,
quam Deo adharere, ex ore ejus sapientiam &
prudentiam haurire? qua imbutus clarum
Reipub. ipse teneat: & quae à Deo didicit, alios
quasi quoddam mortale numen, doceat ipse: nō
sine immortalitatis laude, quam in Legibus cō-
stituendis formandaq; repub. Minos iste reposti-
tam esse voluit, veluti à Deo ipso deductam.
Quin vero Atheniensis hospes. i. de Leg. cum
quereret, Deumne an aliquem hominum con-
dendarum legum existimet causam? Respondet
Clinias, Deum, o hospes, Deum inquā decet as-
serere: apud nos quidem Jovem, apud Lacedae-
monios Apollinem. Eamq; sententiam ab Ho-
merica

merica Minōis laude manasse, ultro hoc loco
(1. de LL.) fatetur Clinias. Nec aliter Zoroa-
ster, Bactrianis Persisq; leges ferens, eas in He-
romasim retulit: Trismegistus Ægyptijs, in
Mercurium: Charondas Carthaginiensibus, in
Saturnum: Draco & Solon Atheniensibus, in
Minervam: Pompilius Romanis in Ageriam,
Mahometes Arabibus, in Gabrielem: Zamol-
xis Scythijs in Vestam, Plato ipse Magnesijs &
Siculis, in Jovem & Apollinem. Ut recte qui-
dem Cicero 2. de LL. Hanc video sapientissi-
morum hominum fuisse sententiam, legem neq;
hominum ingenijs excogitatam, neq; scitum esse
aliquod populorum, sed æternum quiddam, ad
antiquissimā illam & rerum omnium principem
causam expressum: In quo, ut idem inquit, pro
Cluent: fundamentum libertatis, fons aequitatis,
mens & animus, & consilium & sententia ci-
vitatis sit posita. Et hic quidem gentium omni-
um consensus, cum pro ipsius natura voce ha-
bendus sit, cum vero in divinitatis ista legum
origine asserenda, meliori principio versatum
esse populum Judaicum, nemini obscurum esse
potest, nisi cui lex & Deus & ipse deniq; sibi

A 2

igno.

ignotissimus sit. Et tn. vide mihi, quid in tan-
 ta illa divina revelationis luce, in tam verenda
 legum sanctimonia Contigerit? Temporibus il-
 lis, inquit scriptura, non erat Rex in Israël:
 quisq. quod rectum videbatur in oculis suis, id
 faciebat. Ita inquam Spiritus S. bis terve Ju-
 dicam cap. 17, 18, nec alijs verbis librum illum
 cap. 21, obsignat; de Rege locutus, non qualem
 in Saule & Davide post acceperunt; sed ordi-
 nario Legum tutore ac custode; Quo sine opti-
 ma etiam lex, jacet, nec vitam, quam debebat,
 reipub. prestat. Agnovit divinus Plato ad La-
 odamantem sic scribens. Nam quod putant a-
 liqui, legum quarumlibet positione civitatem
 bene constitui posse ἀνδρὶ τὸ εἶναι τὴν κύριον ἐπιμελεῖσθαι
 τῇ πόλει, τῆς καὶ ἡμετέρας πόλεως, σὺν ὁρθῶς ἀεινοῦνται.
 Hinc adeo philosophus lib. 3. polit. querere au-
 sus est, Vtrum respub. melius ab optimo Rege,
 quam optima Lege administratur? Felix pro-
 cul dubio illa, qua fruitur utroq. At si alteru-
 tro cavendum, quid tum videtur? Inclinator
 philosopho in Regem animus est: sententia ve-
 ra, si vere ille bonus, & (cum Platone loquar)
 philosophus sit. Qui vero talis est, is legē ipsam
 in gu-

in gubernationis societatem assumere, non veretur: & quam quasi publici regiminis connubio sibi jungat, sollicitè quarit, primam prudentia & bonitatis sua laudem repositurus in bona lege: cui ipse non dominetur, sed præsint tantum, quin ipso etiā vita exemplo se ei subiectum esse fateatur. Et hoc est illud ἡγεμονίας καὶ ἀληθείας φιλοσοφίας, quod idem Plato Epist. ad Aristodorum proponit, & de quo Epist. ad Dionis amicos loquitur, inquiens. Non prius desinere humanum genus in malis versari, quàm aut homines recte neque philosophantes Rerump. gubernationem adepti fuerint, aut qui hic gubernant, divina quadam sorte vere philosophentur. Ecquis enim dubitet regis ad exemplum omne illud politia corpus sic iri compositum? humanitatis nimirum illo virtutisq. spiritu omnes diffuso per artus? ad aliquam aurei seculi imaginem: quam optamus omnes, sperare vix pauci ausint in hac seculi perversitate, qua philosophia illa ad superos abiit, vix aliqua ejusdem umbra, sed vestigijs tamen relictis in veneranda Legum, Sanctissimarum canitie, quibus tuto insistere possumus & stabilimento earum, assurgere ad aliquam

liquam felicitatis humana usuram. Ut non mi-
nima hercle felicitatis pars sit Legibus bonis u-
ti, quae observantia sui libertatem veram pra-
estant & solidum Reipub munimentum. Neque
enim ea in muris consistit, & armorum strepitu;
si jus in manibus sit, & velle ac licere in aequo
(ut Valer. M. loquitur) constitutum. Quod ipse
Spiritus S. in sinuavit, verbis quae ex iudicium
libri recitavimus. Ipsaq; testis est omnium se-
culorū gentiumq; historia, nullam esse maiorem
Imperiorum pestem, quem si cuiq; Deus & lex
sit dira libido. Ut ne quidem Imperia dici me-
reantur, sed magna latrocinia, cum sine legum
sanctimonia, sola dominatur potentia. Late-
mur ergo praestantissimo hoc Legum dono, quo
civitatem hanc nostram Academicam Deus
O. M. ejusdemq; gratia Imperatores ducesq;
Laudatissimi veluti muro cinctam esse volue-
runt: Latemur divina illa benignitate & cle-
mentia, quae Legum isthoc presidio tectam hanc
Academiam ducentos jam annos sibi servavit,
& feliciter quod speramus & precamur serva-
bit: Nec legitimum etiam Magistratum velu-
ti Israelis huius Regem, quem Rectorem voca-
mus,

mus, hactenus deesse passus est, cuius fide & diligencia Legibus suis bonos constet & observantia. Quam ad rem dici non potest, quantum attulerit laudatissima hac consuetudo, qua singulis anni semestribus leges Academiae publica recitatione quasi à rubigine vindicantur, ac renovata in conspectum civium huius reipub. producantur, ut in animum ipsam penetrent, & aequitatis illa iustitiaeque divina forma. Neque enim divinas dicere addubito, quas non ex Platonis ficta reipub. non ex Lacedaemoniorum Atheniensium, Locrensiū aut Romanorum tabulis descriptas habemus; Non fictura illa divinitatus Origine quam diximus commendatas: non prudentia Lycurgi Solonis &c. exsculptas: sed ex ipso Legum divinarum, in monte Sinai à Jehova Deo vivo, Regum Rege & domino dominantium promulgato Decalogo, apta prudentique majorum nostrorum ad rem praesentem statumque reipub. huius accommodatione nobis traditas. Quod ex ipsa recitatione earundem cognosci malo quam ut pluribus hic edisseram. In legum quippe commendatione servabo Legem hanc, ut ne quid à Legum digni-

dignitate fiat alienum. Fit a. maxime si persuasoria lenitate vis earum enervetur; Legi volunt, & cognosci: inq. luce reponi, ut vis illarum resulgeat in animis hominum, recti conscientia, & (si quid peccatum in illas) poena metu. Adeste ergo Cras hora N. Cives Academici Prastantissimi; cognoscite civitatis huius, cuius alumnii estis, praesidia, & muros: quorum ambitu Libertas nostra circumscripta viget ac floret. Afferte promptas ad audiendum aures; animi etiam ad recognoscendum, quod mentium tabulis inscriptum jam habetis. Nec desit ad obtemperandum voluntas, qua non recte per sanctionem formata, neq. Deum quis videbit, nec Hierosolyma illius coelestis civis unquam futurus est. Ea, ipsa cogitatio apud ingenuos omni Imperantium severitate suo quodam jure major esse poterit, & esse debet. Quod si in aliquos sequioris ingenij labes habet, & impunitatis spes detinet in malitia; ii sciant, ferro huic, quod Legum istarum severitas strictum esse iubet, acie autoritatis & vindicta non defutura, si malo potius suo experiri velint, quam ad meliora vocantibus, obedire. P. P. 11. April. An. 1618.

